

Ústav Dálného východu FF UK

Posudek oponenta bakalářské práce

Jméno a příjmení: Žofia de Grootová
Studijní obor: Japonská studia
Název práce: **Vývoj a současnost japonskej soft power**
Vedoucí práce: Jan Sýkora

		Bodové hodnocení
Hloubka přístupu k tématu, schopnost stanovit a naplnit cíle práce	(7 b)	6
Logická stavba práce	(6 b)	6
Práce s literaturou včetně citací	(5 b)	5
Stylistická úroveň	(4 b)	3
Úprava práce (text, tabulky, obrazová příloha)	(3 b)	3
CELKEM		23

Hodnocení: výborně: 21-25 b., velmi dobře: 16-20 b., dobře: 11-15 b.

Celkové hodnocení: práci hodnotím 23 body jako **výbornou** a **doporučuji** k obhajobě.

Otázky do diskuse:

- 1) Rád bych se zeptal na podstatu vztahu mezi hard policy a soft power: jsou spíš v protikladném vztahu, nebo naopak soft power je jakýmsi pokračováním hard policy?
- 2) Jak chápat ekonomiku z tohoto úhlu pohledu? (tj. je spíš nátlaková, nebo to je spíš přesvědčovací prostředek?) Domnívám se, že autorka si trochu zbytečně komplikuje situaci 1) konstatováním na s. 35 o ambivalentní roli ekonomické moci bez náležitého závěru, 2) tvrzením v Závěru, že „jako další zdroj soft power identifikovala ekonomickou moc“ (parafrázuji), aniž by se tomuto (rozsáhlému) tématu adekvátně věnovala.
- 3) Na přelomu stran 32 a 33 autorka řeší termín „mukokuseki“, jež razí Iwabuči. Domnívám se, že toto je jeden z typických bodů, který by si zasloužil hlubší pohled, který se mohl objevit v teoretickém úvodu (tj. onen krátký rozbor na s. 34 nestačí). Tj. do diskuse nabízím otázku „Otázka skrývání či vědomého zdůrazňování národního charakteru konkrétně v rámci japonské politiky soft power,“ dodatek by mohl znít „se zřetelem ke vztahům se sousedy a globální společností“.

Textové hodnocení:

- Jedná se o atraktivní a aktuální téma; Ocenění zasluží bezesporu úsilí, s jakým autorka přistupuje k teoretické přípravě, ke studiu stávající odborné literatury a k formulaci vlastní výzkumné otázky. V poměrně složitém tématu, závislém na někdy hůře definovatelných východiscích a faktorech („přitažlivost kultury dané země coby sociální konstrukt“, s 16), se celkem dobře zorientovala a dokázala si najít svůj prostor.
- Zároveň se nelze ubránit pocitu, že téma je dost široké, tj. místy by zasloužilo hlubší rozbor (anime, komiksově seriály samy o sobě), což na druhou stranu znamená slibný potenciál pro jeho další vytěžení v magisterském studiu.
- Hloubka přístupu – kap. 2.3.2 Politické ideály a strategie se zdá jako torzo
- Stylistika – nezdá se mi, že by dopisování koncovek u číslovek („90-tych“) bylo pravopisně v pořádku. Na s 24 je (doutám správná) forma „štyridsiatych“.
- Neujednocený překlad anglických názvů do češtiny – někde uveden (relativně zbytečně, jinde chybí, např. ten článek McGraye na s 29)

Ústav Dálného východu FF UK

- Na s. 25 je tvrzení, že „Japonsko se r. 1987 stalo nejbohatší zemí světa“. O co autorka toto tvrzení opírá, resp. podle čeho se toto „bohatství“ měřilo? Uvedený odkaz se nezdá úplně uspokojivý.

Datum: 31. 8. 2019

Podpis oponenta